

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci obžalovaného **Š. S. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na verejnom zasadnutí 14. februára 2011 v Bratislave odvolania obžalovaného Š. S. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, vo vzťahu k obžalovanému J. K., ktoré podali proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného Š. S. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo vzťahu k obžalovanému J. K. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2008 bol

v bode 1/

obžalovaný Š. S., spoločne s už právoplatne odsúdenými B. A., N. P., J. B., M. P., R. B., H. H. a M. T. uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona,

v bode 2

bol obžalovaný Š. S., spoločne s už právoplatne odsúdenými B. A., N. P. a J. B., uznaný za vinného z účasti na trestnom čine vraždy formou pomoci podľa § 10 ods. 1

písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. i/, písm. j/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), na skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase najneskôr na prelome rokov 2003 - 2004 zosnoval B. A. zločineckú skupinu, ktorú najneskôr v tom istom období založil spolu s N. P., J. B. a jej členmi sa postupne stali M. Č., Š. S., M. P., R. B., M. T., H. H. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby predovšetkým z V. K. a okolia, v úmysle priamo alebo nepriamo získavať finančné a rôzne iné výhody viacerými formami koordinovanej trestnej činnosti s cieľom páchať prečiny a zločiny predovšetkým v regiónoch T., M., V. K., S. a Č. nad T. a príležitostne aj na ostatnom území S. okrem iného aj v ďalších bodoch skutkovej vety rozsudku popísanou činnosťou smerujúcou najmä k zabezpečeniu podriadenosti poškodených subjektov nárokom skupiny, pričom táto skupina je vertikálne a horizontálne štruktúrovaná tak, že jej vedúcim je B. A., jeho zástupcom N. P., a vykonávanie jednotlivých protiprávných činov a činnosti smerujúcej k zachovaniu a ochrane skupiny majú na starosti J. B., Š. S., M. P., R. B., M. T., H. H., M. Č. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby.

2/ dňa 19. mája 2004 v čase po 17.00 h v priestoroch záložne v Mestskom kultúrnom stredisku vo V. K. na nám. I. D. B. A., N. P. a J. B. napadli, spútali a zabalili do posteľnej plachty A. N. z dôvodu, že tento odmietal spoluprácu s uvedenými osobami pri nelegálnom dovoze cigariet a takto sa odmietal podriaďovať nárokom skupiny zosnovanej B. A., naložili ho do kufra bližšie nestotožneného osobného motorového vozidla zn. B.R.B., modrej farby a J. B. ho odviezol na tomto vozidle do objektu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci S., okres M., kde už čakal M. Č. a tohto spoločne obaja z vozidla vyložili do jednej z maštali uvedeného družstva, kde ho položili do betónového žľabu, následne J. B. z družstva odišiel na uvedenom motorovom vozidle a M. Č. ostal strážiť Á. N., k nemu sa s časovým odstupom niekoľkých minút pripojil aj Š. S., ktorý na uvedené družstvo do obce S. priviezol osobné motorové vozidlo zn. Š. F. modrej farby evidenčného čísla: X. patriace A. N., následne v čase okolo 18.00 h uvedeného dňa prišli na uvedené družstvo do obce S. B. A., N. P. a J. B. na vyššie popísanom osobnom motorovom vozidle zn. B., neskôr Š. S. na príkaz B. A. na tom istom vozidle odišiel z družstva preč, potom B. A., N. P., J. B. a M. Č. vyniesli Á. N. zo žľabu a položili v maštali medzi žľaby, následne pristúpil k nemu B. A. a po ich krátkom rozhovore v maďarčine sa B. A. spýtal N. P., či sa má s N. pohrať nožom, na čo N. P. odvetil, že nechce, aby tam bolo veľa krvi a nech ho A. zadusí, následne na to J. B. vybral z vozidla Á. N. ťažné lano, urobil na ňom slučku, prevliekol ju A. N. okolo krku a začal ho škrtiť tak, že rukami

sťahoval slučku na lane a nohou sa zapieral o jeho rameno, pričom súčasne B. A. Á. N. striedavo zapchával nosné dierky so slovami „A., A.“ až ho nakoniec zadusili, čo trvalo približne 10 minút, potom všetci štyria telo Á. N. vyniesli von z budovy maštale k vopred vykopanej jame, ktorú vykopali v noci z 18. na 19. mája 2004 na príkaz B. A. Š. S., J. B. a M. Č. B. A., N. P. a J. B. vyzliekli Á. N. donaha, jeho telo hodili do uvedenej jamy a túto aj s telom zahrabali zeminou, následne B. A. prikázal M. Č., aby spálil lano, posteľnú plachtu, šatstvo a doklady Á. N. a dal mu 8.000,- Sk (265,55 €), ktoré našiel v N. peňaženke, potom B. A., N. P. a J. B. z družstva odišli preč a ešte v uvedený deň v neskorých večerných hodinách Š. S. sa opätovne vrátil na uvedené družstvo, odviezol odtiaľ motorové vozidlo A. N. a toto nechal odparkované v T. na ulici S..

Za to bol obžalovanému Š. S. uložený

podľa § 219 ods. 2, s použitím § 35 ods. 2 a § 29 ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) výnimočný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny.

Tým istým rozsudkom bol obžalovaný J. K. podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako zločin založenia zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, najneskôr od roku 2000, založilo najmenej deväť osôb z východného S., predovšetkým z V. K. a jeho okolia, zločineckú skupinu v úmysle získať finančné prostriedky viacerými formami koordinovanej trestnej činnosti páchanej predovšetkým v regiónoch T., M., V. K., S. a Č. nad T., ako aj na ostatnom území S., najmä vydieraním, hrubým nátlakom, úžerou, poškodzovaním cudzích vecí formou úmyselného podpaľačstva, nedovoleným ozbrojovaním, ako aj útokmi voči životu a zdraviu iných osôb, na zabezpečenie ich podriadenosti nárokom skupiny, pričom táto skupina je vertikálne a horizontálne štruktúrovaná tak, že jej vedúcim je B. A., jeho zástupcom N. P., zástupcom pre

kontrolu financií pochádzajúcich z úžery je J. K., vykonávanie jednotlivých protiprávných činov má na starosti J. B., Š. S., M. P., J. K., P. T., M. Č. za pomoci H. H., R. B. a M. T., pričom v rámci tohto zoskupenia sa dopustili nasledujúcich konaní.

O uplatnených nárokoch na náhradu škody prvostupňový súd rozsudkom rozhodol vo vzťahu k obžalovanému Š. S. takto:

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného Š. S. a už právoplatne odsúdených B. A., N. P. a J. B. spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej L. N., Š. vo výške 1.131,41 eur (jedentisícotridsaťjeden eur, štyridsaťjeden centov) (t. j. 34.085,- Sk).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bola poškodená L. N. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku, týkajúcej sa obžalovaného J. K. a obžalovaný Š. S., vo vzťahu k odsudzujúcej časti rozsudku.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v písomných dôvodoch odvolania, vo vzťahu k obžalovanému J. K. (oslobodzujúca časť rozsudku) uviedol, že v priebehu prípravného konania bolo výpoveďami svedkov L. S. a M. Č., ako aj obžalovaných Š. S., H. H. a P. T. jednoznačne preukázané, že obžalovaný J. K., hoci iba krátke časové obdobie, aktívne participoval na činnosti zločineckej skupiny vedenej B. A.. Nezapájal sa do páchania jednotlivých skutkov skupiny, ale spravoval jej peniaze, predovšetkým finančné prostriedky používané a následne získavané z úžery, ktorú skupina realizovala vo vzťahu k miestnym obyvateľom.

Skutok trestného činu úžery netvoril predmet obžaloby v tomto konaní, ale bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré je momentálne v štádiu prípravného konania.

O úžerníckych spôsoboch požičiavania peňazí vypovedal aj obžalovaný H. H. na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2008, keď potvrdil, že obžalovaný J. K. mu požičal peniaze s 50 % úrokom s tým, že ide o firemné peniaze, o ktorých rozhoduje obžalovaný A..

Obžalovaný H. pritom vedel a vysvetlil, že pod pojmom „firma“ sa myslí zločinecká skupina vedená obžalovaným B. A.. Už aj z tejto výpovede logicky vyplýva, že obžalovaný J. K. bol aktívny pre obžalovaného A. a ním vedenú zločineckú skupinu, disponoval s finančnými prostriedkami tejto skupiny a nakladal s nimi v súlade s pokynmi obžalovaného A..

Tieto skutočnosti preto, podľa prokurátora jednoznačne potvrdzujú záver, že obžalovaný J. K., hoci len v krátkom časovom období, bol členom zločineckej skupiny, bol pre ňu aktívny, a hoci sa aj priamo nezapájal do jednotlivých trestných činov páchaných skupinou, svojim postavením a pôsobením v skupine ako správca finančných prostriedkov veľmi podstatným spôsobom napomáhal činnosti skupiny.

Poukázal v tejto súvislosti aj na skutočnosť, že zločinecká skupina sa v rámci svojich aktivít dopúšťala okrem násilnej, predovšetkým ekonomickej trestnej činnosti zameranej na zisk.

V závere, s poukazom na tieto dôvody, prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku v naznačenom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 vo vzťahu k obžalovanému J. K., vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Š. S. v písomných dôvodoch odvolania (7252-7255) uviedol, že nebolo jednoznačne preukázané, že by sa dopustil žalovaných skutkov. Cítoval základné znaky zločineckej skupiny v zmysle Dohovoru OSN proti medzinárodnému organizovanému zločinu a ustanovenia § 296 Trestného zákona a v tejto súvislosti uviedol, že deľba práce medzi členmi skupiny, čo je základný znak zločineckej skupiny, nebola preukázaná. Tiež nebolo preukázané, že by účelom trestnej činnosti bolo získanie priamej alebo nepriamej finančnej alebo inej výhody. Vzťah obžalovaného k ostatným spoluobžalovaným bol výlučne kamarátsky a rodinný. Poprel účasť na spáchaní skutku v bode 2 rozsudku, o čom svedčí aj nestotožnenie nájdenej biologickej (vlas) a daktyloskopickéj stopy s jeho osobou. Taktiež namietal, že usvedčujúca výpoveď svedka Č. je nevierohodná a je motivovaná snahou o vlastnú záchranu pred trestným stíhaním. Taktiež poukázal na skutočnosť, že svedok užíval steroidy a drogy, čo jednoznačne znižuje vierohodnosť jeho výpovedí, pretože užívanie anabolických steroidov má vplyv na psychické a psychologické poruchy. V tejto súvislosti

sa tiež v dôvodoch odvolania odvolal aj na svedka T.. Skutky prejednané pred senátom špeciálneho súdu sú vykonštruované a účelové. Dôkazy neboli v konaní vyhodnotené správne, boli zistené viaceré procesné pochybenia, preto žiada odvolací súd, aby rozsudok špeciálneho súdu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Š. S. ešte dôvody odvolania doplnil aj prostredníctvom obhajcu Mgr. M. P. V písomných dôvodoch namietal, že pri výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní 18. septembra 2006 boli porušené ustanovenia §§ 34, 37, 121, 213 Tr. por. a tiež, že vyšetrovateľ pochybil pri výsluchu obžalovaného 27. novembra 2007, keď vykonal výsluch v neprítomnosti obhajcu obžalovaného.

Namietal tiež, že listinný dôkaz uvedený na č.l. 1202, označený súdom na strane 33 rozsudku za „text zhruba na jednu stranu“ bol získaný nezákonným spôsobom, a preto v ďalšom konaní bol nepoužiteľný.

Odvolacia námietka obžalovaného smerovala aj k tomu, že predseda senátu nezákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní vykonal overenie jeho schopností pracovať s PC a podľa jeho názoru, predseda senátu nemal oprávnenie sám, bez pribratia znalca do konania, vyhodnotiť výsledky tohto overovania.

V dôvodoch odvolania konštatuje aj fakt, že v priebehu hlavného pojednávania nebol vykonaný žiadny dôkaz preukazujúci jeho účasť na skutku ustálenom v bode 1 obžaloby.

Navrhol preto, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní primárne zistil, že nie je daný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní postupovali tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, § 2 ods. 10 Tr. por.

Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich hodnotil jednotlivo i v ich súhrne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pri tom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd dôkladne v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, a tiež akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a uloženého trestu, pokiaľ ide o odsudzujúcu časť rozsudku a akými právnymi úvahami sa riadil, keď obžalovaného J. K. oslobodil spod obžaloby. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil.

Podľa § 129 ods. 3 Tr. zák. (v znení účinnom do 31. augusta 2009, teraz odsek 4) zločineckou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie

- štruktúrovaná skupina najmenej troch osôb,
- ktorá existuje počas určitého časového obdobia a
- koná koordinovane
- s cieľom spáchať jeden, alebo viacej zločinov, trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, podľa § 233, alebo niektorý z trestných činov korupcie, podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti
- na účely priameho alebo nepriameho získania finančnej, alebo inej výhody.

Pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., z ktorého uznal prvostupňový súd za vinného v bode 1 rozsudku obžalovaného Š. S., je nevyhnutné, aby boli splnené všetky zákonné znaky zločineckej skupiny v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 129 ods. 3 Tr. zák. (v znení účinnom v čase dokonania činu, teraz odseku 4), preto sa súd prvého

stupňa aj vo vzťahu k obžalovanému S. veľmi dôsledne zaoberal, či všetky zákonné znaky boli naplnené.

Správne ustálil, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, že zločinecká skupina v posudzovanej veci je štruktúrovanou skupinou ôsmich osôb (o vine ďalších siedmich spoluobžalovaných už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok z 24. februára 2009, sp. zn. BB - 3T 3/2008, v spojitosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.septembra 2010, sp .zn. 2Toš 5/2009).

Štruktúrovanosť skupiny znamená hierarchické rozdelenie jej členov z hľadiska postavenia a vplyvu v skupine.

Obžalovaný Š. S. v hierarchii skupiny stál na poslednom stupni a ako to vyplýva z výpovede svedkov vykonával príkazy, ktoré dostával od vyššie postavených členov skupiny. Svedkovia vypovedali, že fungoval ako „vojak“ a bol na špinavú robotu. Obžalovaný S. sa v prípravnom konaní vo svojej výpovedi k členstvu v skupine priznal a priznal i to, že sa minimálne jedným skutkom (vražda A. N.) podieľal na činnosti skupiny. Neskôr síce túto výpoveď zmenil, spáchanie žalovaných skutkov popieral, no zmenu výpovede nevierohodne vysvetlil nátlakom vyšetrovateľov. Zmeneným výpovediam obžalovaného S. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní neuveril ani odvolací súd, pretože z členstva v tejto skupine usvedčoval obžalovaného i teraz už právoplatne odsúdený H. H. a svedkovia M. Č. a Z. B..

K obhajobnému prednesu obžalovaného je potrebné zdôrazniť, že prvostupňový súd správne v dôvodoch rozsudku konštatuje, že členstvo v zločineckej skupine neznamena, že páchatel' musí byť do skupiny prijatý nejakým formálnym spôsobom a musí sa podieľať po celú dobu jej existencie na každej protiprávnej činnosti, pozná všetkých jej členov a ich postavenie v skupine a pod. Postačí, ak sa obžalovaný začlení do organizačnej štruktúry skupiny, cíti sa byť súčasťou skupiny a vykoná pre ňu čo i len jeden protiprávny čin. V prípade obžalovaného Š. S. to bol čin popísaný v bode 2 rozsudku.

K obhajobnému prednesu obžalovaného S., že v jeho prípade nebola preukázaná deľba práce v zločineckej skupine treba uviesť, že jeho úlohou v tejto skupine bolo vykonávať príkazy, v danom prípade vykopanie jamy a odvezenie auta poškodeného.

Časovú existenciu zločineckej skupiny, ktorej členom bol aj obžalovaný S., špeciálny súd správne ustálil na dobu páchania žalovanej trestnej činnosti – skutkov nadväzujúcich na tento trestný čin.

Ďalším znakom zločineckej skupiny je koordinovanosť jej činnosti. Z vykonaného dokazovania, výpovedí vyššie označených svedkov a spoluobžalovaných, ktorí sú v súčasnej dobe už právoplatne odsúdení jasne vyplýva, že zločinecká skupina operovala v južnej časti východného S., ktoré územie chcela mať plne pod svojou kontrolou tým spôsobom, že reagovala na podnikateľské aktivity, prípadne na protiprávnu činnosť (pašovanie cigariet, nafty a pod.) rôznych subjektov, ktoré zastrásovala, vyvíjala na ne nátlak s cieľom jednak udržiavať stav akejsi podriadenosti a strachu, ale i s jednoznačným cieľom získať finančné prostriedky (poškodený N.). Aktivity skupiny boli sústavné, plánované a koordinované.

Ako je konštatované už vyššie, zločinecká skupina vyvíja svoje aktivity s cieľom spáchať jeden, alebo viacej zločinov, motívom ktorých je získať finančnú alebo inú výhodu.

Ani v tomto smere neobstojí odvolacia námietka obžalovaného S., že nebolo v konaní preukázané, že by účelom trestnej činnosti bolo získanie priamej alebo nepriamej finančnej alebo inej výhody.

Vražda poškodeného A. N. bola spáchaná práve z dôvodu, že nebohý poškodený odmietol spolupracovať so zločineckou skupinou, ktorej členom bol aj obžalovaný S., pri pašovaní cigariet, teda pri získavaní neoprávnených finančných výhod pre skupinu a jeho smrť mala byť výstrahou pre iných podnikateľov v regióne.

Na základe uvedeného aj odvolací súd je toho názoru, že obžalovaný Š. S. naplnil svojim konaním popísaným v bode 1 rozsudku pojmové znaky zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a jeho konanie bolo aj správne právne posúdené.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že konanie obžalovaného Š. S. v bode 1 rozsudku bolo právne posúdené podľa trestného zákona účinného od 1. januára 2006, pretože sa jedná o trvajúci trestný čin a jeden skutok, konkrétne skutok popísaný v bode 7 rozsudku Špeciálneho súdu Pezinok z 24. februára 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2008, z ktorého boli už

právoplatne uznaní za vinných M. P., R. B. a M. T., bol spáchaný za účinnosti tohto zákona. Obžalovaný Š. S. trestný čin vraždy (skutok v bode 2) nadväzujúci na zločin podľa § 296 Tr. zák. v zmysle ustanovenia § 129 ods. 3 Tr. zák. (teraz ods.4), síce spáchal za účinnosti zák. č. 140/1960 Zb. (Tr. zák.), avšak členom zločineckej skupiny bol počas celej doby jej trvania, teda až do roku 2006. Ako už bolo konštatované vyššie, pre členstvo v zločineckej skupine postačí ak sa páchatel, čo aj neformálnym spôsobom začlení do organizačnej štruktúry skupiny, cíti sa byť jej súčasťou a vykoná pre ňu čo i len jeden protiprávny čin. Z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že obžalovaný S. by po spáchaní skutku v bode 2 rozsudku zločineckú skupinu odsúdeného B. A. opustil, dištancoval sa od jej konania a pod. Naopak, z dokazovania vyplýva, že obžalovaný S. bol členom skupiny počas jej existencie a fungoval v nej ako „vojak“, plnil príkazy iných členov skupiny.

Obžalovaný Š. S. v rámci odvolacích námietok i v rámci obhajobného prednesu z hlavného pojednávania popieral spáchanie skutku súdom ustáleného v bode 2 rozsudku. Napriek tejto skutočnosti, jeho vinu mal nepochybne preukázanú i odvolací súd. Vychádzal predovšetkým z výpovede samotného obžalovaného Š. S. z prípravného konania a ďalších dôkazov, ktoré práve s obsahom tejto výpovede korešpondujú. Obžalovaný Š. S. vo výpovedi v prípravnom konaní popísal pomerne podrobne, že na vražde poškodeného A. N. sa podieľal tým spôsobom, že vykopal jamu, v ktorej bolo následne i nájdené telo zavraždeného A. N. a že na pokyn už právoplatne odsúdeného J. B. zabezpečoval presun motorového vozidla zn. F., ktoré patrilo nebohému poškodenému.

Prvostupňový súd sa na hlavnom pojednávaní veľmi podrobne zaoberal okolnosťami, ktoré uvádzal obžalovaný ako dôvod zmeny jeho výpovede z prípravného konania (že vypovedal na základe nátlaku vyšetrovateľov a na základe textu napísaného vyšetrovateľmi, ktorý sa mal naučiť a pod.). Odvolací súd sa so záverom prvostupňového súdu, že zmenu výpovede obžalovaného považuje za účelovú, v celom rozsahu stotožnil.

Výpovedi obžalovaného Š. S. z prípravného konania korešponduje výpoveď svedka M. Č.. Tento svedok veľmi podrobne popísal, vo vzťahu k obžalovanému S., že na vražde poškodeného N. sa podieľal vykopaním jamy a presunom motorového vozidla zn. F.. Napriek tomu, že následne v priebehu ďalšieho konania bola obhajobou vyvíjaná enormná snaha o spochybnenie výpovede tohto svedka, ani odvolací súd nezistil dôvod usvedčujúcej

výpovedi M. Č. neveriť. Výpovedi svedka M. Č. totiž korešponduje celý rad ďalších dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom. Práve na základe toho, že svedok označil miesto kde bolo zakopané telo poškodeného N., toto bolo políciou nájdené a neskôr bolo i znaleckým dokazovaním telo nájdenej mŕtvoly stotožnené s nezvestným A. N.. Znalci MUDr. L. a MUDr. V. v závere znaleckého posudku po súdnej pitve nebohého ustálili, že mechanizmus vzniku zranení zodpovedá tomu, ako ich popísal svedok Č.. Tiež príčinu smrti nebohého ustálili v zhode s výpoveďou tohto svedka.

Odvolačný súd sa zaoberal i odvolacou námietkou obžalovaného S., že výpoveď svedka Č. bola ovplyvnená skutočnosťou, že užíval drogy a anabolické steroidy. V tomto smere bolo vykonané znalecké dokazovanie MUDr. D. C., ktorého závery obhajoba obžalovaného vyvrátili. V súlade so znaleckým záverom MUDr. C. je i odborné vyjadrenie Prof. MUDr. D. M., Phd. Aj podľa jeho stanoviska, užívanie takýchto, zjavne pre organizmus deštruktívnych látok, nemá vplyv na chorobné ovplyvnenie sklonov k fabulácii, alebo konfabulácii.

Obhajobné tvrdenia obžalovaného o nátlaku vyšetrovateľov pri výsluchu tohto svedka zas boli vyvrátené výsluchmi svedkov JUDr. J. G., JUDr. J. T., Mgr. J. B., Mgr. S. R..

Prvostupňový súd tiež veľmi podrobne v dôvodoch svojho rozhodnutia vysvetlil, prečo vyhodnotil ako nevierohodné „prehlásenie“ svedka Č. ako i materiál spísaný počas výkonu väzby so svedkom T.. Odvolačný súd sa s takýmto vyhodnotením dôkazov plne stotožnil.

Konštatovanie súdu, že obrana obžalovaného Š. S. na hlavnom pojednávaní bola účelová a je vyvrátená vykonanými dôkazmi zodpovedá stavu veci.

Konanie obžalovaného Š. S. prvostupňový súd správne právne posúdil ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, i/, j/ Tr. zák. formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaný S. sa skutku dopustil ako člen organizovanej skupiny, v ktorej už právoplatne odsúdené osoby a obžalovaný S. konali spoločne, mali rozdelené úlohy, ktorými sa podieľali na usmrtení poškodeného. Úlohou obžalovaného S. bolo vykopať jamu, do ktorej potom zahrabali telo poškodeného nebohého N. a zabezpečiť presun vozidla

poškodeného. Všetci konali obzvlášť trýznivým a surovým spôsobom popísaným v skutkovej vete rozsudku, aj za veľmi surového sprievodného verbálneho prejavu a konali jednoznačne so zisťným motívom zastrážiť iných podnikateľov na území kde operovali, aby im títo zo strachu o svoj vlastný život odvádzali zisky z podnikateľskej činnosti. Neobstojí teda ani obhajobné tvrdenie obžalovaného, že nebolo preukázané že konali so zisťným motívom.

Pri ukladaní trestu obžalovanému S. prvostupňový súd dôsledne zvažoval všetky zákonom požadované kritéria (§ 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Trestného zákona) a sledoval, aby trest splnil účel individuálnej, ale i generálnej prevencie.

V zmysle ustanovenia § 2 ods.1 zák. č. 300/2005 Z.z. účinného v čase rozhodovania, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Obžalovanému S. súd ukladal trest za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je trestný vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší a za takýto trestný čin je možné uložiť iba trest výnimočný. Správne súd prvého stupňa konštatoval, že aj konanie páchatel'a formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. sa v zásade postihuje v rámci takej istej trestnej sadzby ako je zákonom stanovená pre páchatel'a i spolupáchatel'a.

Podľa § 29 ods.1 Tr. zák. výnimočným trestom sa rozumie jednak trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov, jednak trest odňatia slobody na doživotie.

Prvostupňový súd pri výmere uloženého trestu zvažoval najmä skutočnosť, že obžalovaný S. sa na vražde poškodeného N. podieľal v inej miere ako bezprostrední vykonávatelia vraždy (už právoplatne odsúdení A., P. a B.), „len“ vykopaním jamy a tiež prihliadal na záver znaleckého dokazovania preukazujúci, že možnosť resocializácie u tohto obžalovaného je dobrá.

Trest bol obžalovanému ukladaný ako trest úhrnný, preto pri aplikácii asperačnej zásady trest uložený na dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby považuje za zákonný a primeraný aj odvolací súd.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného S. na výkon uloženého trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny (teraz ústav na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia) a tiež výrok o náhrade škody.

Obžalovanému J. K. obžaloba kládla za vinu v tomto konaní spáchanie zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ustálenom v skutkovej vete obžaloby, z ktorej vyplýva, že pre zločineckú skupinu mal byť činný tým spôsobom, že mal byť zástupcom pre kontrolu financií pochádzajúcich z úžery.

Obžalovaný J. K. v priebehu konania spáchanie žalovaného skutku popieral. Vypovedal, že nikdy nebol členom zločineckej skupiny, nevykonával úžeru, ani kontrolu financií, ktoré by pochádzali z trestnej činnosti páchanej zločineckou skupinou a ktoré mali byť jej príjmom.

Spoluobžalovaných, teraz už právoplatne odsúdených, síce pozná, ale nemá vedomosť o tom, že by páchali trestnú činnosť a jemu, že by z tejto protiprávnej činnosti dávali peniaze. On sám žil z peňazí, ktoré si zarábala rôznymi profesiami, ako barman, krupier a pod., v sumách 20 000 až 50 000,- mesačne.

K tvrdeniu odsúdeného H., že mal požičiavať „firemné“ peniaze a pod „firmou“ sa mala rozumieť zločinecká skupina, uviedol, že odsúdenému H. požičal iba raz, ale išlo len o bezúročnú pôžičku, ktorú mu poskytol pred Vianocami zo svojich peňazí.

Obžalovaný J. K. sa vychádzajúc z výpovedí už odsúdených H. H., P. T., obžalovaného S. a svedkov Č. a S. mal podieľať na činnosti zločineckej skupiny vykonávaním úžery, a tak zabezpečovať príjem zločineckej skupine.

Správne prvostupňový súd konštatuje, že trestný čin úžery ako samostatný trestný čin bol vylúčený na samostatné konanie a ešte aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu táto vec

bola, podľa vyjadrenia zástupcu Generálneho prokurátora SR na verejnom zasadnutí, v štádiu prípravného konania, a preto súd nemal dôvod ani oprávnenie vykonávať dokazovanie vo vzťahu k trestnému činu úžery.

V súlade so zákonom preto súd prvého stupňa skúmal len to, či sa obžalovaný K. nejakým iným spôsobom ako úžerou podieľal na činnosti zločineckej skupiny, napr. kontrolou finančných prostriedkov plynúcich do skupiny z inej trestnej činnosti, teda či sa správal spôsobom, ktorý by nasvedčoval tomu, že jeho úmysel a konanie smerovalo k spáchaniu nejakého trestného činu uvedeného v ustanovení § 129 ods. 3 (teraz ods. 4) Trestného zákona.

Pre vyslovenie viny v tomto smere neboli produkované žiadne dôkazy, ako je uvedené vyššie, výpovede spoluobžalovaných a svedkov smerovali viac k trestnému činu úžery, preto prvostupňový súd aj podľa názoru odvolacieho súdu postupoval zákonne a správne, keď obžalovaného J. K. spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil.

Odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku, vo vzťahu k obžalovaným Š. S. a J. K. v žiadnom jeho výroku, považuje ho v tomto rozsahu za zákonný a správny, preto postupom podľa § 319 Tr. por. vo veci podané odvolania ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Protí tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 14. februára 2011

JUDr. Milan K a r a b í n, v.r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková

